

РЕШЕНИЕ

№ 1035

гр. Пловдив , 08.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на девети юни, през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател: Милена Ат. Георгиева

при участието на секретаря Десислава Ст. Терзова
като разгледа докладваното от Милена Ат. Георгиева Административно
наказателно дело № 20215330203198 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление №16-003109, издадено на 22.04.2021г. от Директор на Дирекция „Инспекция по труда” гр. Пловдив /ДИТ Пловдив/, с което на „БиЕй Глас България“ ЕАД, ЕИК 825269233, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. „Проф. Иван Георгов“ №1, е наложено административно наказание - ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер на 2000 /две хиляди/ лева на основание чл.416, ал.5, вр. чл.413, ал.2 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл.275, ал.1 от КТ, вр. с чл.16, ал.1, т.6 от Закон за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/ /ДВ бр.124 от 1997г./ и във вр. чл.186, ал.1 от Наредба №7 за минималните изисквания за здравословните и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване /ДВ бр. 88 от 1999г./.

Жалбоподателят атакува в жалбата си наказателното постановление като незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон и на формално-правните изисквания за неговото изготвяне и съдържание. В съдебно заседание чрез процесуалните си представители - адв.П. и адв.Г., поддържат жалбата и правят същото искане. Не претендират разноски.

Въззиваемата страна, чрез юрк. Т., моли съда да потвърди обжалваното

наказателно постановление като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на разноски за осъществена юрисконсултска защита.

Съдът, след като взе предвид изложеното в жалбата и след като анализира събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в преклузивния 7 - дневен срок за обжалване, изхожда от надлежна страна и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна съдът установи следното:

Едноличното акционерно дружество „БиЕй Глас България“ ЕАД, ЕИК 825269233, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. „Проф. Иван Георгов“ №1, извършвало дейност по производство на стъклен амбалаж, квалифицирано като рисково. Предвид това дружеството ежегодно било подлагано на контролни проверки от служители на местната Дирекция „Инспекция по труда“ – Пловдив, в хода на които получавало предписания за отстраняване на констатирани нарушения от различно естество. На 25.02.2021г. около 08.30ч. във фабриката, стопанисвана от дружеството, находяща се в гр. Пловдив, на ул. „Георги Бенев“ №15, станала злополука, в която бил пострадал работникът М.Я.. Във връзка с това и след подаден сигнал, била извършена проверка в същия ден около 11.30ч. от служители на ДИТ – Пловдив, сред които и свид. Д.Т., на длъжност „***“. В хода на проверката било установено, че „БиЕй Глас България“ ЕАД, в качеството си на работодател не е осигурил здравословни и безопасни условия на труд на пострадалия М.Я., назначен като „***“ в студен край на цех 1 на фабриката за производство на стъклен амбалаж на гореописания пловдивски адрес, като не е осигурил ефективен контрол за извършване на работата по безопасен начин. Инцидентът настъпил в 08.30ч., докато Я. работил на палетизираща машина /палетизатор 5/ в цех 1. Всъщност машината била оградена с рамка. Във фабриката имало 12 такива машини, разпределени в три цеха, съответно в цех 1 са били шест машини, две в цех 2 и четири в цех 3. Всички тези машини са били обезопасени с над 2-метрова ограда с врати за оператора на машината и персонала по поддръжка, и които врати са действали на принципа, че при отварянето им, се задейства блокиращо устройство, което прекъсва

електрическата верига, водещо до моментално спиране на машината. В инцидента, обаче при влизането на Я. в зоната на работа на палетизатора, попаднал под палетизиращата глава на машината и пострадал. Това е станало, тъй като работодателят не е осъществил контрол за извършване на работа без риск за здравето на работника, като е допуснал палетизатор 5 в цех 1 да работи без блокировка на обслужващата врата. Колега, работещ на палетизатор 6, заварил на място Я., вече пострадал след инцидента, успял да предоврати по-лоши последици, като изключил машината от аварийния стоп. Наложил се допълнителна помощ за вдигане главата на машината, за да се освободи пострадалият. Свид. П.Л., на длъжност „***“ в дружеството-жалбоподател се озовал на мястото на злополуката едва след като тя била станала, заварвайки лежащия на земята Я. и началник на зона „Студен край“, който вече бил повикал и бърза помощ. Гледката била шокираща, а последиците за пострадалия Я. – спукани ребра и наранявания на гръбначния стълб. Констатациите си, контролните органи обективирали в Протокол за трудова злополука №1 от 25.02.2021г.

При тези обстоятелства свид. Т. преценил, че като работодател търговското дружество не е изпълнило задължението си по чл.275, ал.1 от Кодекс на труда, вр. с чл.16, ал.1, т.6 от Закон за здравословни и безопасни условия на труд /ДВ бр.124 от 1997г./ и във вр. чл.186, ал.1 от Наредба № 7 за минималните изисквания за ЗЗБУТ на работните места и при използване на работното оборудване /ДВ бр. 88 от 1999г./, за което съставил акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №16-003109 от 31.03.2021г., в който били вписани обстоятелствата по констатираното нарушение. Упълномощеното от дружеството лице се запознало с неговото съдържание, без да направи възражения срещу акта.

В законоустановения срок жалбоподателят упражнил правото си на писмени възражения по реда на чл.44, ал.1 от ЗАНН, с което е оспорило констатираното нарушение по същество и е навело доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Наказващият орган счел възраженията за неоснователни и въз основа на съставения АУАН издал атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл.416, ал.5, вр. чл.413, ал.2 от КТ наложил на „БиЕй Глас България“ ЕАД административно наказание – имуществена санкция в размер на 2000 лева за установеното нарушение с идентична правна квалификация.

Описаната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин както от приложените по делото писмени доказателства, така и от гласните доказателства – изцяло от показанията на свид. Д.Т. /актосъставител/ и от показанията на свид. П.Л.. Съдът кредитира изцяло показанията на свид. Т. като последователни, логични, непротиворечиви и съответни на събраните по делото писмени доказателства. С доверие се кредитират показанията на свид. Л., в частта, в която служат за изясняване организацията в цеховете на фабриката с палетизиращите машини и принципът им на действие, включително и обезопасяването им, както и че лично той не е видял нарочно поставен байпас на процесната врата, който да симулира затваряне ѝ с цел да не се прекъсва работата на машината. В другата част от показанията си, свидетелят колебливо и предполагаемо излага преразказани от други лица възприятия, „доколкото чул“/ разбрал“, но лично той не е станал свидетел, насочвайки вината за инцидента върху пострадалия работник. Тази част от показанията на свидетеля, съдът приема, дотолкова, доколкото служат за установяване на обективната действителност, като отчита и заинтересоваността на свидетеля от изхода на делото, предвид трудовата му ангажираност и зависисмост от дружеството-жалбоподател и до момента.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Въз основа на събраните по делото доказателства по категоричен и безспорен начин се установява, че жалбоподателят „БиЕй Глас България“ ЕАД, в качеството му на работодател е извършило нарушение по чл. 275, ал.1 от Кодекс на труда , вр. с чл. 16, ал.1, т.6 от ЗЗБУТ /ДВ бр.124 от 1997г./ и във вр. чл.186, ал.1 от Наредба № 7 за минималните изисквания за ЗБУТ на работните места и при използване на работното оборудване /ДВ бр. 88 от 1999г./, тъй като на 25.02.2021г. около 08.30ч. в стопанисваната от него фабрика, находяща се в гр. Пловдив, на ул. „Георги Бенев“ №15 не е осигурил здравословни и безопасни условия на труд на пострадалия М.Я., назначен като „***“ в студен край на цех 1 на фабриката за производство на стъклен амбалаж на гореописания пловдивски адрес, като не е осигурил ефективен контрол за извършване на работата по безопасен начин, допускайки палетизатор 5 в цех 1 да работи без действаща блокировка на обслужващата врата. В случая е безспорно установено, че „БиЕй Глас България“ ЕАД в

качеството си на работодател по смисъла на § 1 т.1 от КТ и като такъв спрямо работещите в стопанисваната от дружеството фабрика е бил обвързан с общите задължения по чл.275, ал.1 от КТ. Съгласно посочената разпоредба работодателят е длъжен да осигури здравословни и безопасни условия на труд, така че опасностите за живота и здравето на работника или служителя да бъдат отстранени, ограничени или намалени. Именно в осигуряването на здравословни и безопасни условия на труд, работодателят е длъжен да осигури ефективен контрол за извършване на работата, в съответствие с разпоредбата на чл.16, ал.1, т.6 от ЗЗБУТ. По-специално, този контрол, по отношение на установения от проверяващите палтизатор 5 в цех 1 да работи без действаща блокировка на обслужващата врата, съобразно специалните изисквания на чл.186, ал.1 от Наредба №7 от 23.09.1999г., издадена на основание чл.276 от КТ се изразява в това движещите се части на работното оборудване, които създават риск за злополуки, се ограждат с предпазни устройства, осуетяващи достъпа до опасните зони, или се снабдяват с устройства, спиращи движението им при достигане на опасната зона от човек или предмети. В този смисъл блокиращата система не е била налична при отваряне на обслужващата врата, вследствие, на което машината е продължила да работи, а палетизиращата глава е притиснала работника. Тези обстоятелства се потвърждават от кредитираните свидетелски показания, съответстващи на писмените доказателства по делото.

От страна на жалбодателя се навежда твърдение за нарочно симулиране на затворена обслужваща врата чрез байпасиране от страна на самия пострадад работник с цел непрекъсване работата на палетизиращата машина. Посочените обстоятелства не се установяват с категоричност от ангажирания свидетел Л., който твърди, че не е видял на място поставен метален елемент, а само „дочул“, „доразбрал“ какво би могло да е станало. Съдът не споделя това възражение, дотолкова, доколкото в случая не се касае за ангажиране на административнонаказателната отговорност на физическо лице, а за имуществена санкция, наложена на търговско дружество за неизпълнение на задължение към държавата при осъществяване на неговата дейност, която отговорност е обективна и безвиновна, като съгласно чл.83, ал.1 от ЗАНН за реализирането ѝ е достатъчно обективното осъществяване на запретените действия или бездействия – от една страна, а от друга - имуществената санкция да е предвидена в съответния закон, указ, постановление на МС или

наредба на общинския съвет. Т.е. дори и при доказана вина на работника, позволил си подобно действие, работодателят ще носи отговорност затова, че не е осигурил здравословни и безопасни условия на труд, като не е осигурил ефективен контрол за работата на работника. В този смисъл не се променя фактът, че машината не е била обезопасена по начин, осуетяващ достъпа до опасните зони, респ. не е била снабдена с устройство, спиращо движението при достигане на тази зона от човек, а напротив допуска се друго лице, което и да е то да въздейства върху защитната ѝ система. Не освобождава от отговорност работодателя и обстоятелството, че няколко часа преди инцидента, блокировката е била изправна, доколкото такава не е била налична в процесното време и това е довело до злополуката със сериозно пострадалия работник, като единствено доброто стечение на обстоятелствата са предпазили последния от фатален край.

Неизпълнението на административното задължение, довело до нарушение изразило се в бездействие при очевидно задължение за действие. Посоченото налага обоснования и категоричен извод, че „БиЕй Глас България“ ЕАД е осъществило съставомерните признаци на нарушението и правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Въпреки гореизложеното настоящата инстанция намира, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, което опорочава санкционния акт. Когато се формулира спрямо конкретно лице конкретно административнонаказателно обвинение, следва да е налице ясно, пълно и точно описание на приписаното административно нарушение, да е налице изложение, не само на съставомерните признаци по състава на нарушението /които са налични/, но и досежно обстоятелството – датата на извършеното нарушение, доколкото последното не е просто задължителен реквизит от съдържанието на АУАН и на НП, но се включва, наред с всички други елементи в очертаването и фактическата рамка на повдигнатото обвинение, като не би могло между тях да е налице различие. Дори и да има определени неточности в АУАН, е налице възможност по реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН, същите да се отстранят, стига по безспорен начин да е установено извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Недопустимо е обаче да има каквито и да е неточности в НП, доколкото предмет на съдебна проверка е - извършено ли е административното нарушение, индивидуализирано от

фактическа и правна страна в санкционния акт - в НП. В случая, от една страна е допуснато противоречие в АУАН, доколкото се твърдят две дати на вмененото нарушение – 25.02.2021г. и 25.03.2021г. От друга страна, въпреки безспорно установената дейтелност на дружеството за станалата злополука от 25.02.2021г., видно от приложения по преписката протокол за трудова злополука №1 от 25.02.2021г. и категоричните показания на разпитания в съдебно заседание актосъставител, в оспореното НП грешно е отразена датата 25.03.2021г. за дата на извършеното нарушение. Недопустимо е да има разминаване на реквизит по чл.42, т.3 от ЗАНН, както в самия АУАН, така и между акта и постановлението, още повече да е отразен грешен такъв по чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН в самото НП. Коментиранияте нарушения са от категорията на съществените такива, тъй като пряко рефлектират върху правото на защита на наказаното дружество и ограничават възможността му да я реализира в пълен обем, поради невъзможността на същото да узнае за какво точно деяние във времево отношение се ангажира административнонаказателната му отговорност.

Посоченото е довело до опорочаване на проведеното административнонаказателното производство и винаги води като своя закономерна последица до отмяна на санкционния акт на административнонаказващия орган, както в случая.

Въпреки изхода на делото, доколкото отсъства направено искане от страна на жалбоподателя за разноси за адвокатско възнаграждение, съдът не следва да присъжда разноси в негово полза. Предвид отмяната на обжалваното наказателно постановление, не се дължат разноси за юрисконсултска защита, а направената в тази връзка претенция на въззиваемата страна, съдът намира за неоснователна.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №16-003109, издадено на 22.04.2021г. от Директор на Дирекция „Инспекция по труда” гр. Пловдив /ДИТ Пловдив/, с което на „БиЕй Глас България“ ЕАД, ЕИК 825269233, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. „Проф. Иван Георгов“ №1, е наложено административно наказание - **ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ** в

размер на 2000 /две хиляди/ лева на основание чл.416, ал.5, вр. чл.413, ал.2 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл.275, ал.1 от КТ, вр. с чл.16, ал.1, т.6 от Закон за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/ /ДВ бр.124 от 1997г./ и във вр. чл.186, ал.1 от Наредба №7 за минималните изисквания за здравословните и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване /ДВ бр. 88 от 1999г./.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд- Пловдив.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____